

כירה פרק שלישי שבת

לז.

עין משפט
נר מצוה

לעולם אימא לך להחזיר סגן. ואילו לשהות אע"פ שאינו גרוף שרי: והך חזרה דאמרי לך. לא יחזיר עד שיגרוף דכי גרוף מיהא שרי: לאו דברי הכל היא. ולצית שמאי לא סבירא להו: לא שנו. שרימא דמתני' אלא על גבה דלא נפיש הבלא כולי האי אכל תוכה אסור: אי אמרם בשלמא להחזיר סגן. אכל

לשהות משהין אפילו בשאין גרופה כדמחסינן ליה חסורי ורבי חלבו אשירימא דלשהות על שאינה גרופה קאי: היינו דשני זין טובה לעל גבה. דכי משהי לתוכה דלשהי גרופה מטמין ממש ברמך: אלא אי אמרם לשהות סגן. דלפילו לשהות צעי גרופה כיון דגרופה ומצעוד יוס הוא נותנו לתוכה מה לי מוכה מה לי על גבה: ארישא. עד שיגרוף: אסיפא קאי. דלשני צחורה אכל רישא לשהות הוא וצין מוכה וצין גבה שרי: שפי כירוס המסאמימות. מתוברות יחד וקיר של חרס מפסקת צנייהס: משהין על גבי גרופה וקטומה. דלא חיישין משום דסליק לה הבלא מאדך: ומה סן משהין. על הגרופה: לא יחזיר. שבצת: אא"כ רישא דמתניתין לשהות קאמר דצעי גרופה וצבלשהות פליגי בחמין וצתבשיל וצגרוף וסיפא אלא אי צחורה מתני' ר' יהודה היא. גרופה אכל לתוכה מן דצעי ופלוגמא דחמין ומצביל כשאינו גרוף דקמחכרת ומתלת לה: קשיא לז"ש כדאמרי ז"ש צמתני' משהין חמין אף בשאינו גרוף והכא קאמר רבי מאיר לז"ש דלפילו גרוף ולא כלום וכ"ש כשאינו גרוף. והא כולה חדא פירכא היא דצית שמאי לא שני להו זין גרוף לשאינו גרוף: ולז"ש צתפסי. דצמתניתין שרו צית הלל להשהות חמין ומצביל אף בשאינו גרוף והכא קמי' דצגרוף חמין אין מצביל כלל ולענין חזרה צגרוף תנן צמתניתין לז"ש מחזירין והכא קמי' עקר דברי הכל לא יחזיר: ואי ר' יהודה. דאמר נמי כי צמתניתין מ"מ גרופה וקטומה קשיא דצמתניתין תרלת דפלוגמא קמייתא צשאינו גרוף ושרו ז"ש חמין וצית הלל חמין ומצביל והכא קמי' אין משהין על גבי שאינה גרופה ואינה קטומה כלל ופלוגמא דלשהות צגרופה וקטומה: צחמין וצבשיל ונוטליס ומחזירין. דמוקי פלוגמא דז"ש וצ"ה צשהית חמין ומצביל דצית שמאי שרו חמין ומצביל לא וצ"ה חמין ומצביל ולא כ"י מאיר דאמר לז"ש לא כלום: מהו לסמוך. קדרה אכל דופן הכירה ומושיעיס אותה על גבי קרקע: גבה עזבי שפתה או כסוי שעל חללה: דמדלי. הקדרה על גבי הכירה: וצתלכסה. חזרה והוצעה: הסס נועלין ומחזירין חדא מקום. ולא שייך למתני' מחזירין עד לפני נוטלין נעורת. ארישט"ש: שוחמו כל זרקן. דליכא למחשש לחיתוי: מנטמק

לעולם אימא לך להחזיר תנן וחזורי מיהסרא בו. משום דקיי"ל כחנניה כמו שאפרש צע"ה דמיק לאוקמא מתני' כוותיה: אא"כ להחזיר תנן היינו דשני בין תוכה לעל גבה. פ"י צקונטרס משום דאי להחזיר תנן (א) ל"כ לשהות משהין אפילו צבאיה גרופה להכי שני זין מוכה דהוי מטמין ממש ברמך לעל גבה וקשה להר"ח דלמתני' אפילו מוכה משהין אפי' צבאיה גרופה דהא תנן (לעל דף יט:)

ולא חזרה על גבי גחלים אלא עד שיקרמו פניה הא קרמו פניה שרי אע"ג דחזרה צחורה היא^ב וצלאו הכי אורי' צחנס דחך רש"י לפרש כן דליכא למימר שפיר היינו דשני לן זין מוכה לעל גבה מהא דשרי להחזיר צגרופה וצשהסאה דוקא לא ניחא ליה לחלק^א אכל צחורה^ד ניחא ליה שפיר לחלק דלמוכה צמאי דמשני מי סבנת ארישא קאי אסיפא קאי כו' קשה לר"י (א) היכי צעי למימר אליכא דרז צמתניתין להחזיר תנן אס כן אמר^א מתניתין כחנניה ורז דלא כחנניה דהא חנניה^ה שרי צמנטמק ויפה לו דהא תנן (סס) אין לוין צער וצילה אלא כדי שזלו מצעוד ויס' אמר^א חנניה וצילה אלא ורז אסר לקמן^א דצמנטמק ויפה לו וי"ל דצלאו הכי לא סבר לה רב כסוס תנא דהא ר"מ ור' יהודה אסרי צבאיה גרופה אפילו צמנטמק ורע לו ורז שרי צמנטמק ורע לו אפילו צבאיה גרופה וצגרופה לא אשכחן שוס אמורא דאסר אפילו ויפה לו ועוד דרז קאי אמילתיה דרזי יומן דלשני צבאיה גרופה^ו וכן רזי יומן דשרי לקמן חמין ומצביל שצישל כל זכרו צבאיה גרופה אכל לא צישל כל זכרו אסור לא אשכחן תנא דסבר הכי:

מהו לסמוך. צבאיה גרופה קצבי ואי מתניתין להשהות תנן קא צעי להשהות ולהחזיר ואי להחזיר תנן ושרי להשהות אפי' מוכה וגבה צעי להחזיר ולהשהות היכא שאינו מצושל כמאלל צן דרוסאי:

תא שמע כירה שהסיקוה בו. ומסיק דשרי לסמוך ומכל מקום אין ללמוד מאלל לסמוך אכל האש דשאי הכא דדופני כירה מפסיקין צינו ולשא: שמע

וקטום ורבי יהודה סבר בלשהות נמי גרוף וקטום אין אי לא איבעיא להו מהו לסמוך בה תוכה וגבה אסור אבל לסמוך בה שפיר דמי או דילמא לא שנא תא שמע שתי כירות המתאימות אחת גרופה וקטומה ואחת שאינה גרופה וקטומה משהין על גבי גרופה וקטומה ואף על גב דקא סליק ליה הבלא מאידך דילמא שאני התם דכיון דמידליא שליט בה אוירא תא שמע דאמר רב ספריא אמר רב חייא קטמה ונתלכתה סומכין לה ומקיימין עליה ונוטלין ממנה ומחזירין לה שמע מינה לסמוך נמי קטמה אין לא קטמה לא ומחזירין הוא תנא סומכין משום מקיימין הכי השתא התם נוטלין ומחזירין בחד מקום הוא תנא סומכין בחד מקום הוא ומקיימין בחד מקום הוא מאי הוי עלה ת"ש^ב כירה שהסיקוה בגפת ובעצים סומכין לה ואין מקיימין אא"כ גרופה וקטומה יגחלים שעממו או שנתן עליה נעורת של פשתן דקה הרי היא כקטומה אמר ר' יצחק בר נחמני א"ר אושעיא קטמה והובערה משהין עליה חמין שהוחמו כל צורכן ותבשיל שבישל כל צורכו שמע

ב א מ"י פ"ג מהל' שנת הלכה י' סמנ' לאין סה טו"ש"ע א"ח ר"ג רנ"ג טעף כ: ג ב שס טעף ר' צבג"ה: ד ג מ"י שס הלכה י' טו"ש"ע שס טעף ר' ג: ה ד מ"י שס הלכה ד: ה

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה א"כ וכו' דאי להחזיר קמא אבל לשהות:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ליקולס וכו' מהו צמנטמק שרי מנטמק וזה תוספות מגילה דף ט"ז ע"כ ד"ה ודילמא:

תוס' ישנים

(א) ואפשר דרז מוקי מתני' להחזיר אכל לשהות אפילו צבאיה גרופה שרי מנטמק ורע לו ולכ"י יומן אפי' מנטמק ויפה לו:

מוסף תוספות

(א) ד"ה מהא משמע דהלכתא כחנניה. דאי לא, אמאי דחיק נפשיה למאירא לחזורי למתני', לימא להשהות תנן ואחרי מתני' כפשטה, אלא. חי ה"ק. ב. אלמא שרי להשהות אפי' בתוך התנור שאינו גרוף. תוס' ה"ל"ש. ג. כיון דבער"ש למאירא לחזורי למתני', לימא להשהות תנן ואחרי מתני' כפשטה, אלא. חי ה"ק. ב. אלמא שרי להשהות אפי' בתוך התנור שאינו גרוף. תוס' ה"ל"ש. ד. כיון דשרי כשהגיע למאכל ביד ואע"פ שצריך בשול, כבאר הוא דכל שכן. יע"ש. ו. ואוקמנא כד שיעורו כמאכל ביד. יע"ש. ז. לשהות בכירה שאינה גרוף. יע"ש. ח. ומאן דאסר בהיחא, לא אסר אלא אלוהא דרבנן דפליגי עליה. דחננאי. יע"ש. ט. הלכך ל"ק מידי היכי תסיק אדעת' לממר להחזיר תנן, דאפי' כי אמרי לשהות תנן לא סיל כמתני'. תוס' ה"ל"ש.

(א) תוספתא פ"ג, (ב) תוספתא (פ"ג), (ג) תל,

לענין רש"י

ארישט"ש. נעורת.

רבינו חננאל

ושקלינן וטרטין ותריצין כירה שהסיקה בגפת או בעצם אסור החזיר, אבל לשהות משהין בה אע"פ שאינה גרופה ולא קטומה בין בתבשיל בין חמין כחנניה. וצ"ע דגרמה אמרין טוב תא שמע ב' כירות המתאימות אחת גרופה וקטומה ואחת שאינה גרופה ולא קטומה כלום, לר' יהודה אליבא דרבי הלל משהין ע"ג גרופה וקטומה חמין אבל לא בתבשיל, ולב"ש לא שרימא דמתני' אלא אסיפא קאי. דלשני צחורה אכל רישא לשהות הוא וצין מוכה וצין גבה שרי: שפי כירוס המסאמימות. מתוברות יחד וקיר של חרס מפסקת צנייהס: משהין על גבי גרופה וקטומה. דלא חיישין משום דסליק לה הבלא מאדך: ומה סן משהין. על הגרופה: לא יחזיר. שבצת: אא"כ רישא דמתניתין לשהות קאמר דצעי גרופה וצבלשהות פליגי בחמין וצתבשיל וצגרוף וסיפא אלא אי צחורה מתני' ר' יהודה היא. גרופה אכל לתוכה מן דצעי ופלוגמא דחמין ומצביל כשאינו גרוף דקמחכרת ומתלת לה: קשיא לז"ש כדאמרי ז"ש צמתני' משהין חמין אף בשאינו גרוף והכא קאמר רבי מאיר לז"ש דלפילו גרוף ולא כלום וכ"ש כשאינו גרוף. והא כולה חדא פירכא היא דצית שמאי לא שני להו זין גרוף לשאינו גרוף: ולז"ש צתפסי. דצמתניתין שרו צית הלל להשהות חמין ומצביל אף בשאינו גרוף והכא קמי' דצגרוף חמין אין מצביל כלל ולענין חזרה צגרוף תנן צמתניתין לז"ש מחזירין והכא קמי' עקר דברי הכל לא יחזיר: ואי ר' יהודה. דאמר נמי כי צמתניתין מ"מ גרופה וקטומה קשיא דצמתניתין תרלת דפלוגמא קמייתא צשאינו גרוף ושרו ז"ש חמין וצית הלל חמין ומצביל והכא קמי' אין משהין על גבי שאינה גרופה ואינה קטומה כלל ופלוגמא דלשהות צגרופה וקטומה: צחמין וצבשיל ונוטליס ומחזירין. דמוקי פלוגמא דז"ש וצ"ה צשהית חמין ומצביל דצית שמאי שרו חמין ומצביל לא וצ"ה חמין ומצביל ולא כ"י מאיר דאמר לז"ש לא כלום: מהו לסמוך. קדרה אכל דופן הכירה ומושיעיס אותה על גבי קרקע: גבה עזבי שפתה או כסוי שעל חללה: דמדלי. הקדרה על גבי הכירה: וצתלכסה. חזרה והוצעה: הסס נועלין ומחזירין חדא מקום. ולא שייך למתני' מחזירין עד לפני נוטלין נעורת. ארישט"ש: שוחמו כל זרקן. דליכא למחשש לחיתוי: מנטמק

סומכין ואין מקיימין עליה אלא אם כן גרופה וקטומה, עממו הגחלים או שנתן לתוכה נעורת של פשתן דקה הרי היא כקטומה.